SOLIDARITET

SYNDIKALISTEN

FRIHET SJÄLVANSVAR

Organ för Sveriges Arbetares Centralorganisation

UTKOMMER: Onsdagar o. Lördagar

Tryckerif, "Solid" u. p. a., Örebro, 1928

N:r 31. 1920 10.de årg.	**Prenumerationspris:** 1/1 år kr. 5:50, 3/4 år 5:—, 1/2 år kr. 3:40, 1/4 år 1:80	REDAKTIONENS adress: Box 51, ÖREBRO Telefon 2675	Onsdagen den 21 April. **Redaktion:** FRANS SEVERIN EDVIN LINDSTAM	EXPEDITIONENS adress: Box 51, ÖREBRO Telefon 2675	**Annonspris:** Rabatt: Årsann. 40, 10 ggr 25, 5 ggr 10 % 4:e sid. 10; 3:e sid. 13 öre pr mm.	Lösnummer 10 öre.

"Räven" i arbete.

"Skånska Nisse" i sin värdige föregångares "Dumpan" fotspår.

Att Fredrik Arnseths rävaktigearvtagare av förtroendemannaposten i Kungliga V. o. V. skulle bli sin föregångare "Dumpan" lik och fortfölja de förräderigärningar denne ej hann slutföra förrän han såg sig nödsakad att "packa in sina sylar" och lägga ned sin röst, var endast att vänta, även om man på sina håll trott att "Skånska Nisse" skulle ha lärt något av Fredrik Arnseths och 92:ans öde. Nisse är emellertid icke blott rävaktig, han är troligen naiv nog att tro, att han genom sina förräderigärningar, liksom Arnseth skall kunna svinga sig upp i den övre världen. Frågan är emellertid om V. o. V:s medlemmar bör skicka en sådan herre till Helgeandsholmen eller omedelbart företaga begravningen.

På Södra Inlandsbanan har samtliga organiserade arbetare, tillhörande V. o. V. så väl som S. A. C. på gemensamma konferenser och generalmöten beslutat att tillämpa registret och i anslutning till denna överenskommelse gemensamt upprättat lokalprislista, vars priser enligt registrets principer som bekant ej får understigas, och i övrigt på basis av denna lokalprislista ställt registrets skötsel under på respektive områden gemensamt utsedda registerkommittéers överinseende. För att få de av arbetarna själva genom sina organisationer sålunda fastställda arbetspriserna tillämpade, matrikelföres som bekant alla arbeten och dem åsatta arbetspriser av registerkommittén eller dess matrikelförare. Det har därför vid varje anläggning där registret tillämpats, varit en kutym i 7 års tid att arbetssökande först skola hänvända sig till registerkommittéen, för att få del av de fastställda minimiarbetspriserna ev. förut inlämnade anbud o. s. v. Innan vi går in på den förräderihistoria det nu är fråga om vill vi ställa en direkt fråga till alla organiserade arbetare, oavsett vilken organisation de tillhöra: **Är det ej rätt och för arbetarna själva gagneligt och är det ej organisationernas oavvisliga plikt, att införa en sådan ordning på arbetsplatserna, att det ena arbetslaget ej underbjuder det andras arbetspriser, och ligger det ej i arbetarnas eget intresse att genom sina organisationer öva ett sådant inflytande på arbetspriserna att de ha utsikt att kunna leva på sitt arbete, och bör ej ett dylikt tillvägagångssätt respekteras av tillresande då de förut på platsen befintliga arbetarna genom sina organisationer så beslutat?**

När arbetarna på en plats, genom sina organisationer fastställer minimiarbetspriserna på ett planerat arbete, så innebär detta att inget arbetslag, varken tillresande eller på platsen befintliga, får understiga de sålunda fastställda minimipriserna. De som göra det, handlar i strid mot organisationens beslut och måste därför behandlas som förrädare. Det säger sig självt att arbetsgivarna icke vill underkasta sig organisationernas beslut ifråga om arbetspriserna, och i de fall arbetsgivarna ej har något annat emot att gå med på dem, så ligger det givetvis i deras intresse att åstadkomma oenighet bland arbetarna och bringa deras organisationers verksamhet i upplösning genom att förmå arbetarna att handla förrädiskt mot varandra.

På södra Inlandsbanan har striden mellan arbetare och arbetsgivare om de av arbetarna sålunda fastställda minimiarbetspriserna vid upprepade tillfällen varit bitter. Senast har detta gällt de arbetspriser som fastställts **gemensamt av V. o. V:s och S. A. C:s medlemmar** för brobyggnaden över Jämnån. Då inga på platsen befintliga arbetslag tog arbetet för lägre priser än de genom sina organisationer själva bestämt, och arbetsgivaren ej ville gå med på dessa, så fick arbetet vila tills vidare, i medvetande om att arbetsgivaren till sist måste krypa till korset. Så kom ett lag tillresande medlemmar av V. o. V. och tager arbetet utan vidare, på sätt som genom flera korrespondenser från arbetarna vid Södra Inlandbanan till Syndikalisten redan förut omtalats. När dessa arbetare inbjöds till möte med anledning av sitt tilltag förklarade de att de ej visste att det fanns någon registerkommitté på Södra Inlandsbanan ehuru den organisation de själva tillhörde stod bakom densamma och dess adr. står bland de övriga registerkommittéernas adresser i Syndikalisten.

V. o. V:s avd. på platsen har emellertid av allt att finna, med avsikt eller till följd av bristande ordning lämna vi därhän, ej protokollfört de beslut som de fattat i registerfrågan och i Krylbo följer man den uppfattningen att V. o. V:s medlemmar verkligen äro sådana stackare att de icke bör eller får företaga sig något själva, utan att de först måste ha "förbundsstyrelsens bifall."

Hur skall nu denna historia på Södra Inlandsbanan avvecklas? Skall de på platsen organiserade arbetarnas beslut respekteras eller skall deras handlingssätt som tagit arbetet för underpris i strid mot organisationernas beslut tolereras? Att en organiserad förräderigärning i stort planeras från V. o. V:s sida kan man sluta sig till av följande i Social-Demokraten för den 10 april:

"Varning.

På grund av att en ganska egendomlig konflikt är i uppseglingvid Brunflo—Sveg järnvägsbygge, varnas härmed alla arbetssökande för att fara dit och söka arbete. Orsaken till konflikten är följande: Den Syndikalistiska föreningen i Ytterhogdal har utan giltig anledning blockerat brobyggnadsarbeten över Jämnån, där endast vårt förbunds medlemmar arbetade.

Vi ha krävt att blockaden skall hävas och om icke detta sker förklaras hela järnvägen i blockad från d. 20 dennes. Vi ha sett oss nödsakade att tillgripa denna åtgärd för att hävda, att våra medlemmar ha rätt att arbeta där de kunna erhålla arbete och få så pass betalt som de anser skäligt. Res icke till Brunflo—Sveg.

Övriga partitidningar ombedjas intaga ovanstående.

Krylbo den 7 april 1920
För Svenska Väg- och Vattenbyggnadsarbetareförbundet:
N. E. Nilsson."

Som synes, är denna "varning" icke undertecknad av V. o. V:s avd. på Brunflo—Sveg, utan endast av Nilsson i Krylbo. Han skall "blockera" hela järnvägen den 20 dennes. Stackars Nisse! Han kan ej längre tala i de till förbundet anslutna, och i striden direkt engagerade avd:s namn, då de stå bakom den blockad som ingår som ett naturligt led i beslutet om registret och de därmed fastställda arbetspriserna. Arbetarna på platsen blockera ett arbete för att få bättre betalt. Denna blockad anser "förtroendeman" Nilsson ha tillkommit "utan giltig anledning" och hotar med att blockera "hela järnvägen" för att förmå arbetarna acceptera arbetsgivarens förslag till arbetspriser vid brobyggnaden över Jämnån! Vilken blodig parodi är ej detta, och vilket löje håller ej "förtroendeman" Nilsson på att draga över V. o. V:s medlemmar. Äro ni inte några nöt, då jagar ni honom på porten, om inte, så är det väl att hoppas att syndikalisterna ej äro lika stora nöt utan kunna stå till tjänst med litet handräckningsarbete. Om vi icke missminner oss så höjdes "Pass'" valkiga knytnäve redan 1916. Den hänger i luften än, färdig att falla tung och förintande var som helst och när som helst, det behöves.

R. H—e.

Amerikabrev

Sedan jag sist skrev ha åtskilliga saker inträffat som äro av rätt så stor vikt.

"Det är bara ett tuppfjät från det sublima till det löjliga", heter det. Den amerikanska terroristregeringen har tagit det där tuppfjätet fullt ut, med det vanliga ödesdigra resultatet. Genom arrestering i tusental (på nyårsdagen och följande dagar) av de sig så kallande kommunisterna, d. v. s. de amerikanska bolsjevikerna eller massaktionisterna samt av I. W. W.-medlemmar och alla andra som misstänkas för "radikal"" verksamhet, har Onkel Sam bragt det därhän att han håller på att bli utskrattad.

Kommunisterna gapskratta åt sitt äventyr, även de som ha mångårigt fängelsestraff framför sig. De flesta av dem äro ryssar och dessa motse straffet — deportationen — i samma anda som skolpojkar motse sommarferierna. I de överfyllda fängelserna sjunga de:

"It is a long way to Sovjet Russia
The freest land I know"

som en jubelsång i stället för att sucka och klaga. Fast det var så många tusental av dem ha de flesta nu lösts ut mot borgen i avvaktan på rättegången. Deras vänner utom murarna voro både många och trogna. Borgen för bolsjevikerna var i de flesta fall 10,000 dollar. Den totala borgensumman går således löst på ett ofantligt belopp. Att summan kunde anskaffas visar att amerikanska folket i allt större utsträckning håller med dem som kämpa mot skräckväldet. Massarresteringarna väckte visserligen en viss uppståndelse, men allmänt drog man på mun åt den oerhörda kraftåtgärden. Det föreföll både offer och åskådare som liktydigt med att "dräpa löss med storsläggan". Anklagelsen lydde ju: "sammansvärjning att med våldsmedel störta Förenta Staternas regering". Det är just den insinuationen att några tusen "bolsjeviker" skulle kunna med våld störta jätten Onkel Sam, som verkade komiskt. Det politiska gyckelspelet sken igenom så tydligt att även den enfaldigaste såg det.

Detta är den ena sidan av saken. Den andra sidan är att den opåkallade våldsåtgärden mot tusentals intet ont anande människor, åtföljd som den var av allsköns ondskefull brutalitet, väckte den största förbittring hos massor av arbetare och även hos folk av andra klasser. Man börjar enas om att profitörpatriotismen bör stävjas.

Att I. W. W. kom med på ett hörn i denna massförföljelse, beror på lokala omständigheter i staten Illinois, där I. W. W:s huvudkvarter är beläget. Arresteringarna av kommunisterna eller bolsjevikerna sträckte sig över hela landet men attacken mot I. W. W. var denna gång begränsad till Chicago. Detta berodde på att statsåklagaren Hoyne behövde en stor knalleffekt för sina politiska syften. Sagda herre, vars rykte får anständigt folk att hålla för näsan, gick regeringsattacken i förväg, och som han förmodligen ej kunde skilja på en politisk kamporganisation och en industriell sådan, så råkade vi komma med i notvarpet. Det var 36 I. W. W.-män mot vilka anklagelsen för "sammansvärjning" etc. slutligen riktades. Straffet härför är 1—10 års straffarbete men ingen av oss tar det på allvar. Vår rättegång ligger flera månader fram i tiden och det kommer att bli uppskov på uppskov. och vädjanden genom alla instanser. Alla de av Hoyne arresterade I. W. W-männen äro nu ute mot 5,000 dollars borgen, och även om en fällande dom skulle komma i fråga, så torde ingen av oss igen komma i fängelse ännu på ett par års tid. Under tiden äro vi emellertid bundna av vår borgen vilken förverkas om vi icke inställa oss vid de olika rättegångstillfällena. Det lågsinnade pack som förföljer oss tröstar sig med att de lyckats förorsaka oss lite avbräck och omak, kostnader och lidanden, samt fröjdar sig åt den skräck de injagat på vissa håll ute i landet.

Här i Chicago hade attacken motsatt verkan. Vi, I. W. W., hålla de största möten vi någonsin haft, och vilket är med oss. En organisation av liberaler tillställde i samband härmed ett protestmöte, vid vilket omkring 15,000 personer närvoro. Men trots denna relativt ofarliga ställning i staden Chicago, så är I. W. W:s ställning utöver landet för tillfället rent av desperat. Nästan dagligen fällas de våra ute i västern dussinvis till långa fängelsedomar: 1, 10, 15 år. Detta gäller i synnerhet staten Washington. Sammanlagt äro bortåt tvåtusen i fängelse. Rättvisan är ett formligt gyckel. Den är ett mordvapen i våra förföljares händer. De synas syfta till att inbura oss allesammans och vi äro ännu ej många nog att ensamma hålla dem stången. Vi tvingas att i denna nödställda belägenhet kalla på all världens arbetare att bistå oss. Det måste gripas till industriell aktion snart till vår förmån. Det är mot de amerikanska kapitalisterna som den internationella aktionen måste riktas. De fästa sig icke vid andra argument än de ekonomiska. Endast genom ekonomisk påtryckning kunna dessa terrorister tämjas.

För detta ändamål behövdes en industriell international. Måhända kan den inbjudan som utsänts av de ryska industriella förbunden att samlas i en ny, rent industriell international leda till det önskade resultatet. Under tiden få vi hoppas att de enskilda ländernas organisationer var för sig eller i samråd utöva den påtryckning de kunna genom att på varje plats och vid varje tillfälle strejka så att det drabbar de amerikanska kapitalisterna.

Eder för internationell solidaritet
John Sandgren.

1:sta majmärket.

S. A. C:s sedvanliga Majmärke utkommer i medio av denna månad.

Inkomsten av desamma gå till Fonden för Syndikalistens oftare utgivning och enbart detta torde vara tillräckligt för att förmå alla kamrater att göra sitt bästa med försäljningen av märket.

Märkets pris blir 15 öre och redovisning sker med 12 öre pr märke.

Insänd fortast möjligt rekvisitioner.

Se till att S. A. C:s Majmärke finnes på varje arbetares rockslag den 1:sta Maj!

Syndikalistens Exp. Box 51, Örebro.

Målet mot Idre skogsarbetare.

De häktade kvarhållas i häkte och nya inmanas.

Trots att ingen bevisning kan förebringas för deras brottslighet.

Varje gång någon arbetare häktas för någon verklig eller förmodad förseelse som har någon underton av den sociala kampen, ja överhuvudtaget varje gång det är en arbetare som står tilltalad, får man ett handgripligt bevis för att den blinda Justitia icke är blindare än att hon kan se att skilja på samhällsklasserna. I Idremålet får man ett nytt bevis för denna gamla sanning.

Det var ursprungligen 11 skogsarbetare som stodo tilltalade för att ha klätt upp eller hotat klä upp en del morakarlar som ansett sig böra upptaga ett av andra arbetare nedlagt och i blockad förklarat arbete, men under rättegången utökades de tilltalades antal med ytterligare 3 som voro instämda som vittnen men icke förut tilltalade. Om själva rättegången är icke mycket att säga, den hade sitt helt vanliga förlopp, med redogörelser för de tilltalades levnadsomständigheter och vittnesförhör, som för lekmannen gåvo mycket ringa anledning till några rigorösa "rättsliga" åtgärder, men som för rätten var tillräckligt för att dels kvarhålla de redan häktade i häkte och dels att inmana två nya. Det enda vittnena hade sig bekant om de tilltalades handlingar i här berörda fall var att Hägg och Grip skulle ha uppmanat morabönderna att packa och resa ifrån skogen, och detta före demonstranterna. Detta är allt som av det första förhöret framkom mot de häktade, en sak som tydligen smärtade domaren synnerligen eftersom han oupphörligen fann lämpligt att uppmana de tilltalade att tala sanning. Man tycker ju förstås att det kunde vara överflödigt att domaren förolämpade och irriterade de tilltalade med dessa omsorger om deras samvetsfrid, men mot arbetare i synnerhet om de äro syndikalister anser sig väl domaren kunna uppträda som han vill om han icke anser det vara sin plikt att till varje pris få de tilltalade fällda.

Vittnena hade förstås sett en del andra "brottsliga" handlingar som dock icke de häktade begått, handlingar som de överhuvud icke visste vem som begått. Ett vittne hade sett en man vid namn Frits Jonsson "håna och skruva upp målsägarens Bälter Johan Anderssons stripiga skägg samt hört av en person som heter Grund att han (Grund) visste att det var någon av bröderna Kristiansson som kastat ut målsägaren." Dessutom hade en annan sett en "mycket stor man" som begått något obestämbart brott, men det var ingen av de häktade. Tvärtom måste vittnena vidgå att demonstranterna uppfört sig klanderfritt enligt vad som meddelats oss.

På dessa grunder — d. v. s. med anledning av att Hägg och Grip uppmanat morabönderna att packa och resa, ty övriga brott visste man ju inte vem som begått men däremot att det bevisligen inte var någon av dem som nu stodo inför rätten, dömdes de fem förut häktade och dessutom ytterligare två att stanna i häkte.

Naturligtvis är detta rättvisa, blind och opartisk, att påstå något annat kunde ju vara att kvälja dem eller på annat sätt förolämpa rätten, och detta vore ju orättvist, åtminstone enligt lagen.

* * *

Det saknar icke sitt intresse att jämföra denna rättegång med det rykbara målet mot den ryska mordligan i Stockholm. Där har folk som bevisligen deltagit i mord blivit försatta på fri fot en åtgärd som kanske i o. för sig ej är klandervärd, men mycket intressant att jämföra med vad som försiggått vid Särnatinget. För oss lekmän som icke förstå alla de lagar som stiftats till vårt "skydd" och ännu mindre de juridiska finesserna är det ju icke gott att säga vad anledningen till det frappant olika tillvägagångssättet kan vara; det förefaller mest bero på att de tilltalade tillhöra olika samhällsklasser, men detta är naturligtvis endast som det förefaller, i grund och botten är naturligtvis orsaken en helt annan, som det visserligen kunde vara mycket intressant att få reda på.

O. O—n.

Nya tag för S. A. C.

Det är med tanke på **våra kamrater i Amerika jag skriver dessa rader. Jag såg i n:r 18 av Syndikalisten att de 36 kamrater som blivit åtalade för sammansvärjning och nu väntar på sin dom kunde bliva försatta på fri fot, om de ville avsvärja sig sina idéer eller utgå ur I. W. W.** Hur mycket mod och mannakraft finnes det inte hos dessa våra tappra kamrater än i oss svenska syndikalister?. Här i potatislandet Sverge säljer många både idéer och ära för en klapp på axeln. **För min del vet jag, inte syndikalister, men medlemmar som tillhört L. S., vilka helt avstått från att tillhöra L. S. bara för att ej bliva avskedade från sitt arbete eller sin arbetsplats. Det finns personer som yttrat att de skulle utgå ur L. S. endast därför att de ej fått nog understöd vid konflikter som de varit indragna i** När man tänker på detta får man ett begrepp om varför den revolutionära rörelsen i Sverge ej på 10 år hunnit växa sig starkare än den för närvarande är. Kamrater i vårt avlånga land, vi måste taga itu med arbetet hårdare än någonsin tillförne. Det är kanske inte riktigt att jag med min trånga skalle och klumpiga pänna vill påminna kamrater! Vilken anda äro de ej besjälade av, fastän de i hundratal kastas i fängelse och många av dem duka under på grund av misshandeln de få genomgå. Må vi som målmedvetna arbetare följa deras exempel. Att vi har många präktiga kamrater här i Sverge vet jag mycket väl, men dessa våra kamrater må vi ej låta draga hela lasset. Det är vår plikt att hjälpas åt för att slutligen nå fram till en ljusare tillvaro.

K. B. V. Nilsson.

Alla L. S.

böra teckna aktier i

"Federativ".

Direkt och parlamentarisk aktion i England.

Det är frapperande hur den direkta aktionens metod vunnit utbredning inom den engelska fackföreningsrörelsen på bekostnad av den parlamentariska. I en lång rad av väldiga arbetsnedläggelser på olika områden har detta faktum fastslagits. Det ser ut som om den parlamentariska metoden nu åter skulle ha kommit ovanpå, i och med den allmänna fackföreningskongressens beslut att i fråga om gruvornas socialisering, gå vägen om den indirekta påtryckningen på staten via parlamentariska representanter i den lagstiftande församlingen.

Som bekant framförde gruvarbetarna definitivt kravet om gruvornas nationalisering. Detta föranledde tillsättandet av en regeringskommission vars majoritet, i den s. k. Sankeyrapporten framlade ett förslag till genomförande av denna nationalisering. Gruvarbetarnas krav fick här en moralisk sanktion, som gav deras krav ännu större styrka. Lloyd George ställde sig till en början sympatisk till förslaget men deserterade sedermera från det, under tryck från kapitalisterna.

Hela den engelska arbetarrörelsen ställde sig bakom gruvarbetarnas socialiseringskrav, och i september i fjol beslutade en Trade Union-kongress i Glasgow att det skulle avhållas en speciell kongress för att besluta om den aktionsform, som skulle tillgripas för att tvinga regeringen att acceptera kommissionsmajoritetens rapport". Denna kongress sammanträdde i december, men då man fann att tiden ännu icke var mogen tillräckligt, ajournerades kongressen till mars. Mellantiden skulle användas av gruvarbetarna till en storstilad agitations och upplysningskampanj för nationaliseringen.

Den 11 mars sammanträdde kongressen på nytt, och då kongressens uppgift enligt förut gjort uttalande endast skulle vara att fastställa formen för den aktion genom vilken man skulle "tvinga" regeringen på knä, så väntade man naturligtvis att kongressen skulle komma att besluta generalstrejk.

Så blev emellertid icke förhållandet. De starkt representerade baraopolitikerna reste principiella invändningar såväl som taktiska. Dagen förut hade gruvarbetarnas kongress uttalat sig för generalstrejk, men den allmänna fackföreningskongressen förkastade denna aktion under en del olika förevändningar. Samtidigt uttalade den sig för den politiska aktionen som medel till nåendet av socialiseringsmålet. Under prässen av detta beslut avstod gruvarbetarna från generalstrejken.

Hela den kapitalistiska pressen jublade tillsamman med de exklusiva arbetarpolitikerna. Man hade slagit ihjäl den direkta aktionen; dess aera var nu förbi i England. Som en lämplig erinran om att icke vara allt för segersäkra kom i samma veva en strejk i självaste Westminster, parlamentsbyggnaden, en strejk, som började hos underhuset. Den direkta aktionen hade nu kommit så nära inpå parlamentaristerna som möjligt och den demonstrerade för dessa herrar sin förträffliga hälsa. Strejken utbröt på grund av avskedandet av en maskinarbetare. Alla maskinarbetare, elektriker, hisspassagerare och arbetare av skilda slag gick till sympatistrejk till ett antal av omkring 2,000 och de fordrade, att den man som föranlett avskedandet av arbetaren i stället skulle entledigas. Då det icke befanns vara lämpligt att låta den direkta aktionen så där öppet demonstreras i parlamentsbyggnaderna kom man snart till ett slut med strejken på de av arbetarna uppsatta vilkoren.

Åh nej, den direkta aktionen levde nog dessvärre ännu.

Ett par dagar efteråt beslöt Rhondda distrikt av gruvarbetarnas organisation att nedlägga arbetet en dag varje månad som protest mot regeringens intervention i Rysland och Irland. Denna distriktsorganisation omfattar 3,500 arbetare.

Samtidigt började järnvägsgodset stocka sig i Broadstreets godsstation i London och i Sheffield till följd av tvenne separata direkta aktioner. Den i London framkallade en sådan upphopning, att hela godsstationen på några timmar blockerades av godsvagnar. Och samma resultat nåddes i Sheffield. I London tvingade man järnvägsbolaget att tillbakataga femton avskedade arbetare och i Sheffield genomdrev man, genom ett noggrannt efterlevande av tjänstgöringsreglementet ett lika noggrannt efterlevande av vissa löneregler från bolagets tida.

Den direkta aktionen var verkligen ännu icke död. Tvärtom frodades den alldeles förträffligt och utbredde sig allt mer och mer. Den direkta aktionen på arbetsplatsen blir allt vanligare och vanligare i samma tempo överger man de gamla förhalningsmetoderna genom den fackliga byråkratien.

Transportarbetarna hotade att stanna all transportverksamhet i landet om de icke fick en garanterad daglön av 16 shilling. De behövde icke tillgripa den direkta aktionen, blotta hotet var tillräckligt för genomförandet av deras krav.

I dessa dagar hotas London med en strejk av den eljes så högst borgerliga skollärarekåren. Till och med denna så lojala kår har ryckts med av den direkta aktionens feber. De vill ha mer betalt och litar på sin egen kraft.

Men ett än eklatantare bevis på den direkta aktionens segertåg är den direkta aktion som nu förberedes av fem miljoner organiserade arbetare emot själva parlamentet.

I parlamentet har nämligen framlagts ett förslag om utvidgning av "the insurance bill", så att denna lag om tvungen försäkring skulle komma att omfatta 12 miljoner arbetare. Varje vecka skall varje manlig arbetare betala 3 pence, och varje kvinnlig arbetare 2 1/2 pence. Vid inträdd arbetslöshet skall den manlige arbetaren erhålla 15 shilling i veckan i understöd och den kvinnliga 12 shilling.

De fackliga organisationerna fordra nu, att endast de skola administrera denna försäkringsinstitution, medan regeringen däremot i lagen lämnat tillfälle för dess överlåtande även till privatkapitalistiska bolag. Detta skulle komma att medföra, att de privata försäkringsbolagen kom att öppna krig mot fackföreningarna för erövringen av försäkringstagare, och att arbetarnas avgifter skulle hamna som profit i kapitalisternas fickor. Genom en officiell undersökning har det konstaterats, att av de till de kapitalistiska försäkringsbolagen inbetalta försäkringspremierna, har 46 procent utbetalats i dividender till aktionärerna medan således endast 54 procent kommit försäkringstagarna till godo. Detta vill man icke ha upprepet på detta nya försäkringsområde. Därför kräver man, att administreringen av denna sak skall överlämnas till organisationerna.

National federation of general workers, som räknar en million medlemmar, har redan förkunnat, att den kommer att sabotera sönder lagen om icke fackföreningarnas krav bifalles. Och det råder inget tvivel om att icke de övriga fyra millionerna organiserade engelska arbetarna komma att solidarisera sig med denna aktion mot regering och parlament. Det blir således en direkt aktion, direkt mot parlament o. regering. Nej, den direkta aktionen är åtminstone icke riktigt stendöd ännu.

Men den direkta aktionen tar sig också andra former. Jag har förut en gång skrivit om planen att övertaga hela den engelska byggnadsverksamheten genom en arbetarnas egen produktionsorganisation, genom ett byggnadsgille. Denna organisation håller man på att skapa. Irlam district council har åt arbetargillet i Manchester överlämn. uppförandet av 474 hus och Bournemout town council har uppdragit åt arbetarnas byggnadsgille i detta distrikt att uppföra 20 hus som ett försök. Underhandlingar föras på en hel del olika håll Denna sort av direkt aktion berövar kapitalisterna möjligheten till arbetslös inkomst, till profit, effektivare än all annan direkt aktion.

Och vad kommer väl egentligen den allmänna fackföreningskongressens beslut om parlamentsaktion för socialisering av gruvorna att leda till?

Till en utbredd direkt aktion.

Gruvarbetarna föreslog de andra arbetarkorporationerna en **social aktion** som skulle varit till gagn för hela samhället. De andra grupperna avböjde. Första resultatet blev, att gruvarbetarna i stället beslöt genomföra en allmän lönerörelse som enligt beräkningar skulle komma att höja kolpriset 4—6 shilling. Hade man genomdrivit gruvornas socialisering skulle denna löneförbättring kunnat vinnas genom den kapitalistiska profitens indragning till samhället. Nu blir det konsumenterna som får betala den. Men de ha inga andra än sig själva att förebrå, ty de kunde ha understött gruvarbetarnas socialiseringskrav.

Men de höjda kolpriserna kommer åter att anmäla sig genom högre produktionskostnader, som åter anmäler sig i form av högre varupriser, det vill säga ett allmänt höjande av levnadskostnaderna. Detta kommer återigen att tvinga den ena arbetaregruppen efter den andra till strejker för höjandet av sina löner. Man räknar redan med detta som en oundviklig följd. Och så kommer kongressens beslut till sist att framkalla en rad av direkta aktioner istället för den rekommenderade parlamentaristiska aktionen till förmån för socialiseringen.

Nej, den direka aktionen är ännu icke riktigt död i England.

Till sist måste den ändå tillgripas även för socialiseringen av kolgruvorna.

A. J—n.

Några ord om lokaltidningar.

Litet kritik, i all välmening, av kongressbeslutet samt John Anderssons artikel i n:r 22 av Syndikalisten.

Undertecknad har ju förut yttrat sig i denna fråga, men, utan att grundligt motivera ståndpunkten, vilket nu synes vara av nöden.

Vad jag har att säga är ett bestämt påstående att kongressbeslutet var ett fel, om det skall förverkligas.

Ett fel analogt med det, höger- och vänsterdemokraterna allt som oftast begått, varföre de ock blivit grundligt begabbade av ungsocialister och syndikalister, och det med rätta!

Vi ha ju, ungefärligen, resonerat som så: Varje arbetarparti behöver ej mer än ett organ, för den skriftliga propagandan, vad som är därutöver är av ondo.

Och om detta organ blivit riktigt spritt över hela landet, genom prenumerantuppsamling, hade dess ekonomi blivit så god att man kunnat göra bladantalet större och därigenom givit de olika distrikten tillfälle att benyttja de blad de behövt.

Därigenom inbesparas oerhörda summor som annars slösats bort på en massa distrikttidningar, som ej kan få den nödvändiga spridningen och således ej kunna bära sig.

Men, skulle nu någon eller några bära sig, så blir det på huvudorganets bekostnad, sådant är självskrivet!

När därför vännen Andersson menar att lokal- (eller distrikt-) tidningarna om de endast spridas å en viss plats eller distrikt — ej skulle göra så värst mycken skada, så är nog detta uttalande något förhastat. Ty var, eller till vem skall Syndikalisten spridas, den gång varje distrikt fått sin tidning spridd å varje plats och till de flesta medlemmarna?

Svara på det den som kan!

Vad undertecknad således velat säga i denna fråga är endast det som sagts härovan och det stödjer sig på verklighetens fasta grund, på det faktum de flesta socialdemokratiska tidningarnas ekonomi visar! Och detta beroende på att en tidning i **samma färg** är nog för en fattig arbetare att hava. Ty innehållen bliva ju väsentligen desamma.

Vad "Nya Folkviljan" beträffar är den ju av sådant gammalt datum att det därför kanske vore fel att lägga ned den. Men ur ekonomisk och ur Syndikalistens ekonomiska synpunkt sett vore det motsatta absolut riktigast!

En sak vill undertecknad även tillägga och det är detta: Om S. A. C. endast som nu hade ett organ som utgavs i Örebro eller Stockholm så ligger ju dessa platser så centralt att nyheter i tid, tack vare telegraf, telefon och post, kunde sändas in till tidningen och färska nog inkomma i densamma. Därför påstår jag nu, i detta sammanhang, att ju färre tidningar en rörelse har — ju större utsikter har den att få dessa att bliva ekonomiskt bärkraftiga!

Const. J. Nord.

REDOVISNING.

för de medel som influtit å de stridsbidragslistor vi utsände under striden härstädes.

Alfta L. S. 25 kr., Forshuvuds 30, Hamrånge 30.

För Dagstuga L. S.

Gust. Lindström, korr.

SLUTREDOVISNING.

över influtna medel åt kamrat **P. O. Eng, Hede.**

Transport kr. 114:10, Hagalunds L. S. 5:—, Gössäters 8:65, Gävle 4:75, Hallstahammars 20:40, Högbroforsens 77, Faringe 80, Hednorets 6, Näsjö 43. Summa 358:90.

Hede den 12/4 1920.

För Hede L. S.

Oscar Fick.

Våra strider

Striden vid Hällefors

Som förut meddelats utbröt lönestrid här den 10/3 1920, emedan bolagsledningen ej behagade tillställa L. S. något svar på en skrivelse den inlämnat till bolagsledningen om ökning å timpenning och ackordspriser. Svaret blev i stället ställt till Träarbetareförbundets avd. n:r 144 här på platsen, vilken bolaget inbjöd till underhandlingar.

Men då striden fördes av L. S. kunde ej nämnda avdelning ingå på någon underhandling, och då såg sig bolagsledningen nödsakad att underhandla med L. S. Kraven voro blygsamt ställda, på kr. 1:25 pr tim. för grovarbetare samt kr. 1:40 pr tim. för träarbetare. Men tack vare Träarb.-avd. gick underhandlingarna till kompromiss, emedan nämnda avdelning fick order från sin förbundsstyrelse att ej respektera L. S. blockad, men på vilka grunder är oss ej bekant, då de själva hade samma krav, och de andra organisationerna respekterade blockaden. Kompromissen blev 10 öre för grovarb. och 5 öre för träarb. Nuvarande pris är alltså kr. 1:15 och 1:35.

Som konsekvens av löneförhöjningen kan nämnas, att matpriset på bolagets matservering höjdes omedelbart från kr. 2:75 till kr. 4:50. Ett snyggt schackdrag av bolagsledningen eller hur?

Till sist en maning till eder, kamrater på platsen, som ej tillhöra L. S.: Vaknen upp ur den reformistiska sömnen och ingå i den organisation där ni själva ha bestämmanderätten och vilken har till mål arbetarutsugningens upphävande.

Hällefors den 11/4 1920.

Med syndikalistisk hälsning.

Aug. Ericsson, korr. sekr.

BLOCKAD.

Blockaden vid Rute Cementfabrik på Gottland står fortfarande kvar. Kamrater landet runt varnas för att resa hit och söka arbete.

Rute L. S.

BLOCKAD.

På grund av att pågående lönerörelse vid L. K. A.-B. i Kiruna ej synes komma att leda till antagbart resultat förklaras härmed platsen i blockad för ny arbetskraft och kommer var och en som där söker eller tager arbete innan blockaden är upphävd att behandlas som förrädare.

Kiruna den 11 april 1920.

Sv. Gruvindustriarb.-förb:s avd. 12. Metallind.-arb.-förb:s avdeln. 105. Kiruna L. S.

BLOCKAD.

På grund av lockouten äro alla arbeten vid Åmåls Järjengs Järnvägsbyggnad förklarade i blockad tills annorlunda meddelas.

Svanskogs L. S.

BLOCKAD.

Enär uppgörelse ej träffats med byggmästare Bohlin, Åmål, förklaras allt hans arbete i blockad för ny arbetskraft tills uppgörelse träffas med nämnda byggmästare. Blockaden kvarstår till annorlunda meddelas.

Åmåls L. S.

BLOCKAD.

Enär uppgörelse ej träffats med fabrikör P. Enger, Åmål, förklaras hans byggnadsarbete i blockad för ny arbetskraft. Blockaden kvarstår oavsett vem som övertager arbetet tills uppgörelse träffas med

Åmåls L. S.

BLOCKAD.

Som vi ej fått våra krav beviljade förklaras Skandinaviska Granit A.-B. i blockad för ny arbetskraft vid Maskinstenhuggeriet och Gatstensbrottet i Rixö fr. o. m. den 16 april tills annorlunda meddelas. Förrädare behandlas efter förtjänst.

Rixö den 14 april 1920.

Hjälmedals L. S.

BLOCKAD.

Som uppgörelse ej kan träffas vid Skogssällskapets Järnvägsbygge Tingstäde-Lärbro har strejk utbrutit och förklaras härmed nämnda järnvägsbyggnad i blockad och kvarstår blockaden oavsett vem som övertager arbetet tills uppgörelse träffats med Tingstäde L. S. Alla om sin heder måna arbetare taga ej någon anställning vid nämnda arbetsplats.

För Tingstäde L. S.

Styrelsen.

Upphävd blockad.

På grund av arbetets återupptagande och då ej något hinder möter för de gamla arbetarnas återintagande förklaras härmed blockaden för ny arbetskraft vid Gulåstjärn ångsåg upphävd.

Gulåstjärns L. S.

Upphävd varning.

Härmed förklaras varningen för tillströmning av arbetskraft till Statsbanan Forsmo—Hoting upphävd. Dock måste alla både hela lag som enskilda ovillkorligen först sätta sig i förbindelse med registerföraren för att få kännedom om förhållandena.

OBS.! Endast organiserade och målmedvetna arbetare torde reflektera, oorganiserade göre sig ej besvär ty sådana finnes ej användning för.

Enligt uppdrag:

För samtliga organisationer.

Edvin Andersson.

"Politiken är för kanaljer".

Det skulle naturligtvis vara oriktigt att säga att socialdemokrater ovillkorligen måste vara oärliga eller ens att alla äro det, men faktum är, att det ibland kan synas, som funnes fog för detta påstående, åtminstone vad beträffar de mera framskjutna bland dem. Om man iakttager alla de tusen smådrag, som kanske i och för sig kan synas obetydliga, beroende av tillfälligheter, lägger dem samman och försöker utforska orsakerna till att det handlats, sagts eller skrivits så eller så, så är det för den ärlige undersökaren nästan omöjligt att fria sig från intrycket att bakom ligger en medveten oärlighet, måhända nog så oskyldig i varje särskilt fall, men sammanlagd utgörande en grundton i allt deras handlande. Det är lätt att påvisa en mängd dylika smådrag. Helt nyligen påvisade Syndikalisten hurusom ett från socialdemokratisk källa emanerande falskt telegram om syndikalistisk arbetskonflikt i Karlskoga spritts i hela den svenska pressen, medan dementien därav uteblivit, trots att den ursprungliga meddelaren blivit påvisad att han distribuerat en lögn. För någon tid tillbaka innehöll Syndikalisten en artikel från en i Soc.-Dem. personligen angripen syndikalist som förvägrats att i samma tidning vederlägga lögnerna. Jag erinrar mig också att Hinke Bergegren vid ett möte berättade en historia från en längre tid tillbaka som löd: En dag träffade herr Branting på gatan Hinke Bergegren, och frågade om han någon gång varit i Horndal? Nej. Hör du, säg inte detta för någon. ???? Nej. —— Dagen efter fick Hinke Bergegren läsa i tidningen att Branting i riksdagen blivit angripen för ett föredrag som han hållit i Horndal och att han svarat att det var en förväxling av person, det var icke han utan Hinke Bergegren som varit där och hållit berörda föredrag.

I de nyligen utkämpade och delvis ännu pågående tyska inbördesstriderna ha de tyska syndikalisterna jämnt avrått från gatustrider och över huvud taget från den väpnade kampen. Däremot ha de "oberoende" socialdemokraterna, visserligen inte uppmanat till dylika strider, men dock krävt arbetarnas beväpning, samt i övrigt bedrivit en politisk agitation, som logiskt måste föra till väpnad inbördes kamp, mot den socialdemokratiska ministären och särskilt Noske såsom den militära representanten för denna ministär. När nu denna kamp i enlighet med den "oberoende" agitationen upptogs i Ruhr, och arbetarna med vapen i hand sökte driva bort den Bauerska ministären, för att bereda plats för den av de oberoende önskade rena "arbetareregeringen" — vilket för dem är liktydigt med en ministär bestående av det oberoende partiets ledare — men denna kamp icke medförde önskat resultat d. v. s. seger för de oberoende så blev naturligtvis hela kampen obekväm för dem. Hade den lett till seger så hade ju de oavhängigas politiska prestige stigit oerhört, de hade som följd av segern blivit landets politiska diktatorer, och man behöver inte ett ögonblick tvivla på att de skulle slagit sig för sitt bröst och ropat se vårt verk. Nu blev det nederlag, och vad säger man då? Jo i Freiheit får man läsa: "Vi ha redan i går sagt, att händelserna i Hamborner Bezirk, där det under syndikalistiskt inflytande har kommit till terror, blott äro av lokal natur". Det är enkelt, samma metod som herr Branting använde.

Man kan inte förklara detta på annat sätt än att det måste vara själva den politiska verksamheten som förorsakar denna ohederlighet. Politikernas enda strävan är att skaffa sig den politiska makten i landet. Detta erövrande av den politiska makten är så viktigt, att allt ses under denna synvinkel. Kan den handlingen eller det yttrandet bereda oss — d. v. s. ledarna — politisk makt, det är den stående frågan i alla en politikers handlingar, och detta mål är så fullständigt dominerande att inga medel anses för simpla. Om man bedömer litteratur och konst, upplysnings- och bildningsverksamhet ekonomiska förhållanden t. o. m. av rent teknisk art, arbetarnas ekonomiska organisationer, allt ses från den synpunkten kan det bereda oss ökad politisk makt. Det gives intet som inte göres till partipolitik. Det kan vara en förklaring, en illustration till det franska ordspråket: "Politiken är för kanaljer", men handlingarna kunna aldrig försvaras.

Mundus vult decipi.

S. A. C:s DEMONSTRATIONSMÖTEN.

På en massa platser ordnar S. A. C. den 1:sta och 2:dra maj demonstrationsmöten. De hittills anmälda äro följande:

1:sta Maj.

Motala: John Andersson.
Nyköping: Edvin Lindstam.
Göteborg: Birger Svahn.
Älmhult: Emanuel Jansson.
Falun: Martin Anderssan.
Värnamo: Otto Anderson.
Örebro: Axel Holmström.
Ervalla: Axel Holmström.
Stockholm: Albert Jensen och Edvard Mattsson.
Jönköping: Gustav Sjöström.
Ryllshyttan: K. Bengtsson.
Idkerberg: E. Alban.
Hästberg: E. Alban.

2:dra Maj.

Fagersta: John Andersson.
Stråssa: Edvin Lindstam.

Då ännu en hel del platser har ordnat möten så vore det önskligt att dessa omedelbart insände uppgift därom så att listan kan bli fullständig. Även agitatorerna bör lämna uppgifter därom.

Organisatören.

Till alla L. S. i Ångermanland med omnejd.

Härmed uppmanas samtliga L. S. inom Ångermanland med omnejd att sända ombud till konferensen söndagen den 25 april med början kl. 11 fm vid Vignäsbrännan, **Forsmo** Konferensen är sammankallad för bildandet av ett distrikt omfattande Ångermanland med omgivning.

Det gäller nu på vårsidan att organisera och planlägga agitationen, att igångsätta en kraftig offensiv för anslutning till vår kamporganisation.

Ombuden torde avstiga tåget vid Forsmo anhalt.

Forsmo L. S.

ÄNDRADE ADRESSER:

SCHISSHYTTAN: John Viklund, Storbo, **Smedjebacken.**
ÄLVKARLEBY: Erik Olof Eriksson, Västanå, **Älvkarleö.**
GNARP: Karl Gustaf Lundkvist, Gryttje
ÄLGHULT: Einar Karlsson, Kulla
MOTALA: Oskar Pettersson, Postfack 9, **Motala Verkstad.**
ULRICEHAMN: A. Mårtensson. Eriksholm.
BERGEFORSEN: Gunnar Svensson, Sjösvedjan, **Vivsta Varv.**

Återupptagna äro L. S. i

KALLMYR (Hälsinglands distrikt), adr. Emil Lundin, Ygskorset, **Ljusdal.**
VÄNSBRO (Dalarnas distrikt), adr. Walfrid Olsson, P. R.
DEGERFORS (Närkes distrikt), adr. Ragnar Motin, P. R.
BOHUS (Dalslands—Bohusläns distrikt) adr. Birger Udd, P. R.

Nya L. S. äro bildade i

MOSÅS (Närkes distrikt) adr. Erik Lännström, Trisagården, **Mosås.**
Limedsforsen och **Transtrand** (Dalarnas distrikt).

Registerförare:

KVITSLEBY: Helmer Håkansson, Mjösum, **Njurunda.**
RIMBO: Viktor Johansson.
STORSJÖ: Leander Danielsson, **Börtnan.**
LJUSNE: Karl Andreasson, Matserveringen.
SURAHAMMAR: K. J. Johansson, Räfåsen 49.
STORFORS: Emil Andersson, Registerkommitten, P. R.
ÄLGHULT: Karl Fransson, Brandstorp.

Brohults L. S.

är nedlagd. Kassan, kr. 191:57, är insänd hit. Från denna summa avgår kr. 000 till annons i Syndikaliten.

Södermanlands distrikt, Box 40, **Södertälje.**

ARBETSSÖKANDE OBS.!

De kamrater som tänka söka arbete här vid den nu stundande flottningssäsong varnas för att hitresa enär ännu är överflöd på arbetssökande inom orten

Särnahedens L. S.

En Passant.

GRIP IN.

Grip in i tidens gärning. Se ej slött
därpå att dagens timmar gagnlöst spillas.
Du är en kraft. Kanhända av dig stillas
en världs förtvivlan, när med lust du mött
den uppgift, som du fann att fylla värdig.
Grip fatt den. Kämpa till dess den står färdig.

Grip verket an. Gå fram med orädd håg,
ty livet gillar ingen modfälld tvekan.
Den sig vid åran en gång satt i ekan,
han måste fram trots hot av storm och våg.
Om åran brister, har *du* icke felat.
Du gjort din plikt, när målet nå du velat.

Grip in som just det vore du, som fått
om hand att frälsa världen med din handling. —
Samhällets stora bidade förvandling
står kanske klar, när du ditt mål har nått. —
Grip in i dag — just nu — och tvinga ödet
att åt ditt livsvärv ge det fulla stödet!

Greger Gadd.

OERHÖRT.

Någon — så otroligt det än låter — mindre vederhäftig partivän har inbillat Soc. D. att en sågverksbaron vid namn v. Eckerman, chef för Ljusneverken, har vägrat krigsministern, tänk själva krigsministern, rätt att tala å en plats som kallas Ljusne torg. Soc. D. känner sig högst chokerad över det oförsunta tilltaget, gripes av helig vrede och läser på högst chokerad över det oförsynta tillk. lusen av herr patron för hans "lika oerhörda som ohållbara" tilltag, samt hoppas dessutom "att de flesta av högerns offentliga språkrör i vårt land skola finna anständigheten kräva ett avståndstagande från herr v. Eckermans e n a s t å e n d e utmaning".

Man måste instämma i Soc. D:s förhoppning på sällskap i protesten, även om Soc. D. skulle drivas till ännu ett avståndstagande — för det var ju inte ett syndikalistiskt instämmande den hoppades på. Men vi göra det ändå och detta av rent oegennyttiga bevekelsegrunder, ty oss kan väl inte protesterna hjälpa stort. T. o. m. Soc. D., ja kanske främst den, skulle inte finna det varken "oerhört eller ohållbart" om någon syndikalist vägrades att tala å någon mer eller mindre offentlig plats, och enastående är en dylik händelse alls inte, vilket vi upplysa, för den händelse det skulle ha förbigått Soc. D. Det har t. o. m. hänt att socialdemokratiska arbetarekommuner, som omhänderhaft bestämmanderätten över folkparker, gjort just vad Soc. D. fått för sig herr v. Eckerman gjort, utan att någon enda — inte ens vi själva — funnit det "oerhört", och ohållbart har det då alls inte varit, åtminstone inte vid de tillfällen det hänt.

Mera glädjande är att Soc. D. fått ett stort behov fyllt genom herr v. Eckermans förmodade skygghet för den krigiske ministern, vilket den omtalar med följande ord: "Man behövde detta handgripliga bevis för vilka faktorer, som äro de i stort sett verkligen härskande i det moderna samhället. Det är den p r i v a t a ä g a n d e r ä t t e n — — —". Det är visserligen en smula sent detta har gått upp för Soc. D. och det utgör just inget bevis för tidningens läraktighet, att den icke kunnat fatta detta faktum av Syndikalistens talrika påpekanden därav och bevis därför. För egen del hade jag redan resignerat och trott bladet vara obildbart i detta stycke, men bättre sent än aldrig, och jag gläder mig uppriktigt över att tidningen äntligen förvärvat denna kunskap. Bara nu inte tidningen finner sin upptäckt vara förhastad, ty orsaken till att den gjordes var som sagt ett misstag, och bladet ber i numret därpå mycket hyggligt om ursäkt, och därom är gu'bevar's ingenting att säga, mer än ett beklagande av att inte denna självfallna artighet har utsträckts att gälla även då tidningen — av misstag? — "råkar" sprida lögnaktiga meddelanden om syndikalismen.

Don Miguel.

MEDDELANDE.

Vi ha funnit det nödvändigt att underrätta våra svenska kamrater om att arbetsförhållandena vid gruvorna i Norge f. n. äro mycket dåliga. Flera gruvor ha inställt driften och de som ännu upprätthåller den arbeta med starkt reducerad arbetsstyrka. På grund av den stora arbetslösheten är också förtjänsten mycket liten. I samband härmed avråder vi tillsvidare svenska arbetare från att söka arbete vid gruvorna här i landet.

Gruvarbetarnas sektion av Norsk Arbeidsmandsforbund.

Den tyska revolutionens ekonomiska resultat.

Av Augustin Souchy.

I.

Två vägar fanns det efter den 9 november 1918 för Tyskland att gå.

Den ena var att orientera sig i riktning mot Sovjet-Rysland och genomföra en radikal och genomgripande socialisering på det ekonomiska området, vilket emellertid varit möjligt endast genom att förkasta parlamentarismen och nationalförsamlingen och införa proletariatets diktatur.

Den andra vägen var en orientering i riktning mot vestmakterna, med överlåtande av alla sociala spörsmål till nationalförsamlingen Den senare vägen beträddes av dem, som efter kejsardömets störtande kommo till makten.

De mest ytterligtgående elementen — kommunisterna, spartakisterna — anse denna väg som ett förräderi mot socialismen. Men man får icke glömma att om Tyskland, efter novemberrevolutionen 1918 slutit förbund med Sovjet-Rysland, hade detta varit liktydigt med ett fortsättande av kriget.

Att få det tyska folket med på en dylik politik var omöjligt. En omedelbar fred var absolut nödvändig och alla ropade också på fred.

När så majoritetssocialisterna tillmötesgingo kravet på fred, genom uppgörelse med vestmakterna istället för ett förbund med Ryssland, så går det icke an att utan vidare förebrå dem för förräderi mot socialismen.

Hade denna förbindelse med Ryssland kommit till stånd under andra omständigheter, skulle säkerligen utvecklingen i Tyskland också kommit att gå i andra banor.

Vi måste hålla fast vid att nödvändigheten för Tysklands vidkommande att få fred varit en viktig faktor i det orsakskomplex som drev de nästföljande årens utveckling hän mot en borgerlig demokrati, i stället för ett socialistiskt samhällssystem.

Icke desto mindre skulle den speciella utvecklingen, särskilt handlingarna av olika personer, som t. ex. de gemla kejsargeneralerna, vilka ännu äro befälhavre över trupperna, och även av en Noske varit annorlunda i ett annat land än Tyskland, där de psykologiska förutsättningarna äro helt andra, beroende på folkets stränga militariska uppfostran. Man kan icke skjuta skulden för det som har skett, d. v. s. borgardömets restauration, på de omständigheter som förefunnos den 9 nov. 1918.

I varje fall har det nu kommit så långt, att stora delar av arbetareklassen — och här måste man komma ihåg, att det är samma arbetareklass som före kriget var trogen anhängare av det enhetliga socialdemokratiska partiet — nu är missnöjda med den utveckling revolutionen tagit och vilja icke stanna vid det stadium där den nu befinner sig.

Därtill kommer så att de reformer och förbättringar som arbetarna tilltvingade sig under revolutionens första skede nu hålla på att gå förlorade genom regeringens och kapitalismens förenade ansträngningar.

Det första framsteg revolutionen medförde för arbetarna var åttatimmarsdagen. Den stadfästes genom lag i Tyskland. Ett år har gått sedan dess och nu försöka både arbetsköpare och regeringen att förmå arbetarna uppgiva åttatimarsdagen. Regeringens motivering till detta är att Tyskland behöver den största möjliga mängd arbetare för att icke rent av gå under, och för att bli i stånd att fullgöra de skyldigheter som fredsfördraget medför.

Det är framförallt kolgruvarbetarna som beröres härav. I Ruhrdistriktet där arbetarna till största delen äro syndikalistiskt organiserade, fordrade dessa på grund av sitt ansträngande underjordiska arbete, en arbetsdag på sex timmar. I början av februari månad inledde regeringen förhandlingar med arbetarna rörande detta krav, vilka resulterade i att arbetarna med svag majoritet avstodo från sextimmarsdagen, och accepterade en arbetstid av sju timmar Den franska regeringen övade vid detta tillfälle ett starkt tryck på den tyska, därvid framhållande att Tyskland icke fullgjort sina förpliktelser beträffande kolleveranserna som det genom fredsfördraget åtagit sig

Regeringen har använt alla lockmedel för att göra arbetarna medgörliga. Den har givit gruvarbetarna de högsta lönerna bland alla arbetare. Det är efter allt att döma, regeringens avsikt att uppfostra åt sig en arbetarekategori som hittills hörande till de mest missnöjda och revolutionära, i framtiden skulle komma att bli ett villigt verktyg för regeringens syften. Avsikten är klar och genomskinlig. Genom att garantera gruvarbetarna mera bröd och fläsk, samt mera och billigare kol än övriga, skulle dessa arbetare bindas vid regeringen, klass-solidateten skulle sprängas och därigenom skulle regeringen få större möjligheter att handla och vandla efter behag.

Regeringens taktik härvidlag är densamma som användes i gamla Rom. "Panem et circenses", bröd o. skådespel var ett verksamt medel då det gällde att hålla missnöjet tillbaka.

Nog är det nödvändigt att Tyskland ökar sin produktion, framförallt kolproduktionen. Men det finnes en oerhörd massa arbetslösa människor samtidigt med att de som arbeta måste utföra övertidsarbete.

Om de arbetslösa bereddes arbete vid kolgruvorna kunde kolproduktionen forceras och ökas kollosalt utan att arbetstiden behövde utsträckas det ringaste. Det invändes från borgerligt håll att detta icke låter sig göra, emedan man saknar bostäder för den nya arbetskraften. Detta argument är ohållbart. Folk som i fyra års tid bott i skyttegravr, kan säkerligen stå ut med att bo i baracker, till dess man hunnit bygga ordentliga bostäder.

Men en annan faktor spelar också in. Arbetarna själva ådagalägga en mer eller mindre öppen motvilja mot arrangemanget. De se att bourgeoisin lever ett parasiterande liv **efter** revolutionen, liksom den gjorde förut. De resonnera som så: Varför skola vi slita och träla och bo i baracker under det att massor av borgarsöner och **finklädda, välfödda** människor gå omkring utan att röra ett finger till samhällsnyttigt arbete.

Om privategendomen i Tyskland vore avskaffad, om hungersolidariteten omfattade alla smhällsmedlemmr, om i ekonomiskt hänseende alla voro lika, då skulle ingen avund mot de besittande kunna uppstå bland arbetarna, och det skulle under sådana förhållanden vara självklart att det arbetades längre tid än åtta timmar, ja, att det överhuvud taget arbetades så länge det behövdes, liksom arbetarna i Rysland nu frivilligt arbeta längre, och liksom alla människor arbeta längre när de arbeta åt sig själva.

Oron på arbetsmarknaden.

GRUVARBETARESTREJK I STRIPA.

Enligt vad som meddelats till oss har strejk utbrutit vid Stripa gruvor vid Guldsmedshyttan. Tvisten rör sig om dyrtidstillägget, vilket bolaget redan vid midsommartid till hälften behagat indraga. Andra hälften togs den 1:sta nov.

Underhandlingar ha pågått mellan överingenjör Zachrisson och representanter för arbetarna utan att nöjaktigt resultat kunde ernås. Arbetsledningen erkände i princip det berättigade i de framförda kraven men ville endast ta under övervägande om ett eventuellt utbetalande från 1 mars. Arbetarna begärde att dyrtidstillägget skule tillämpas retroaktivt från 1 januari eller en motsvarande förhöjning läggas på nu utgående ackords- o. timlöner.

Allt arbete ligger nu nere och länspumpningen utföres av bolagets ingeniörer. Konflikten omfattar 108 arbetare, varav större delen äro organiserade i Sv. gruvindustriarbetareförbundet och en del tillhöra Guldsmedshyttans L. S.

Allmän löneaktion vid Bergslagens gruvfält.

Förutom vid Stripa ha, enligt vad Örebro-Kuriren säger sig ha inhämtat från tillförlitligt håll, ett flertal av fackföreningarna i Bergslagen begärt sitt förbunds medgivande att få framställa krav på lönereglering.

Vid Ingelshyttans gruvor, belägna intill Vasselhyttan, har fackföreningen framställt lönekrav och begärt slutligt besked till den 22 d:s. Arbetarna vid Gullbanka gruvor ha likaledes krävt förhandlingar i lönefrågan. Detsamma gäller även vid samtliga gruvfält sorterande under Nora Bergslags gemensamma förvaltning, där arbetarna erhållit förbundets medgivande att gå fram med begäran om lönereglering.

Lönerörelse inom typografkåren.

Inom typograffacket pågår f. n. lönerörelser lite varstädes i landet för att reparera det som vi minnas icke särdeles lysande resultatet som fjolårets konflikt ledde till. Vid Häggströms boktryckeri i Stockholm har redan halva arbetsstyrkan eller 28 man uppsagt sina platser. Metoden är den samma som inom kåren använts förut under kristiden nämligen individuell aktion vilken typograferna måste tillgripa därför att avtalet förbjuder strejk under avtalstiden. Naturligtvis är handlingen icke dess mindre organiserad och innebär i realiteten detsamma som om strejk hade förklarats något som också arbetsgivarna framhålla men typograferna förneka. T. o. m. den socialdemokratiska tidningen Örebro-Kuriren rubricerar meddelandet om konflikten "partiell typografstrejk".

Emellertid kommer förhandlingar att upptagas mellan organisationerna om de föreliggande tvistefrågorna vilka förutom löneförhöjning även omfattar utbyte av timlön mot veckolön vilket stadgas i riksavtalet.

Förhandlingarna inom kvarnindustrin strandade.

Förhandlingarna inom kvarnindustrin ha, enligt vad det meddelats från De förenade förbunden, strandat på grund av allt för stora meningsskiljaktigheter mellan parterna beträffande **ortsgrupperingen** och lönefrågan

Konflikt vid Hofors valsverk.

En del i valsverket vid Hofors sysselsatta minderåriga arbetare ha lämnat arbetet, då de fått avslag på en begäran om höjd timpenning. Till följd av denna strejk måste två av de tre valsverk, som f. n. äro i gång, stoppa sin drift, varigenom ett 50-tal arbetare blevo sysslolösa.

Lönerörelserna inom frisörsfacket.

Avtal mellan Svenska frisörsföreningen och Svenska frisörsbiträdesförbundet i Skåne utgår den 30 juni i år. Biträdena ha genom sin organisation tillställt arbetsgivarna ett förslag till nytt avtal. I detta begäres, att veckolönerna skola höjas fr. 48, 55 och 65 kr. till resp. 70, 85 och 100 kr.

Lönerörelse vid metallgjuterierna i Stockholm.

Stockholms metallgjutareklubb har vid möte beslutat att vid samtliga metallgjuterier i Stockholm göra framställning om förhöjda löner. Löneförslagets detaljer skall diskuteras vid ett möte, som styrelsen fick i uppdrag att utlysa fortast möjligt.

Nytt avtal vid Skärgårds- och Mälarebåtarna.

Efter underhandlingar har träffats ny löneuppgörelse för däcksfolk och eldare å skärgårds- och Mälarebåtarne.

Lönerna, som förut utgjorde 110, 130 och 145 kr. i månaden jämte fri kost och logi, ha höjts till 160 kr. i månaden för tjänstgöring 1—6 månader, 180 kr för tjänstgöring 6—12 månader samt 215 kr. i månaden efter ett års tjänstgöring. Därtill kommer fri kost och logi.

Avtalet gäller fr. o. m. 1 april 1920 till 1 febr. 1921.

Kommunalarbetarekonflikt hotar i Vänersborg.

Enligt meddelande från Sv. kommunalarbetareförbundet hotar kommunalarbetarekonflikt att utbryta i Vänersborg. Förbundets avdelning därstädes, omfattande kommunalarbetare av olika slag har fört underhandlingar om nytt kollektivavtal, men dessa förhandlingar ha strandat Avdelningen har nu hos förbundsstyrelsen begärt att få företaga arbetsnedläggelse.

Överenskommelse inom måleriyrket i Stockholm.

Stockholms målarmästareförening och Svenska måleriarbetareförbundets avd. 1, Stockholm, ha efter långvariga underhandlingar träffat överenskommelse om följande arbetslöner:

Timarbete: kr. 1:70 pr timme jämte ett dyrortstillägg av 55 öre, eller ler tillsammans kr. 2:25 pr timme. Ackordsarbete: kr. 1:55 jämte ett dyrortstillägg av 55 öre, eller tillsammans kr. 2:10 pr timme.

Ackordspriserna höjas med 12 %. Arbetstiden skall vara 48 timmar pr vecka.

Intill dess avtalet undertecknats utgår förhöjningen medelst höjning av dyrtidstillägget till 90 öre från 1 april d. å.

Dock skall denna överenskommelse först godkännas av Svenska arbetsgivareföreningen.

En lönefråga som går till skiljenämnd.

Då ingen enighet kunnat uppnås i fråga om kommunalarbetarnas i Malmö, Stockholm och Göteborg begärda löneförhöjning, har frågan nu hänskjutits till riksskiljenämnden, som nu sammanträder i Stockholm den 19 dennes.

SYNDIKALISTENS 1:A MAJNUMMER 1920

Utkommer i medio av April och kommer att motsvara n:r 34 av Syndikalisten.

En konstnärlig omslagsteckning i SVART och GULD giver numret en särskilt originell o. agitatorisk prägel.

Innehållet är valt med hänsyn till Majnumrets uppgift som agitator för syndikalismen och arbetareklassens revolutionära frigörelsekamp och till detsamma har ett flertal av våra bästa pennor lämnat utomordentligt värdefulla bidrag. Majnumret är försett med talrika illustrationer, vilka förhöja dess värde och säkerligen skall bidraga till att göra detsamma lättsålt över allt bland arbetarekretsar.

Pris 50 öre. REKVIRERA! 20 sidor.

Rekvirera:

"REVELJS" 1:sta Majnummer utkommer i god tid före 1:a maj

Pris 25 öre. Redovisas med 18 öre.

Rekvisitioner ställas till Revelj L. S. exp Mellangatan 2 b, Göteborg.

"Allarm."

Alla som vilja följa med den syndikalistiska rörelsen i Norge bör prenumerera på Allarm.

Tidningen utkommer en gång i veckan

Prenumerationspris:

1/1 år kr. 6:—
1/2 år kr. 3:—
1/4 år kr. 1:50

Lösnummer 20 öre.

Prenumeration kan ske på alla postkontor. Kommissionärer antagas överallt. 20 proc provision.

ALLARMS EXP., Box 4, Kristiania C. Norge.

Brand, ungsocialismens språkrör, är organ för en ny kultur, byggd på solidaritet, självansvar, rättfärdighet och frihet. Hekalmpar kunskslöst, hänsynslöst och skarpt staten och varje form av våldssystem över människor, militarismen, krigen, kapitalismen, kyrkan, kristendomshumbugen och lögnen.

BRAND utkommer varje vecka, under medverkan av ett 25-tal av de bästa pennor inom den revolutionära socialistiska världen.

BRAND Snidig illustrerad, kostar endast 15 öre pr nummer. Helt år blott 6 kronor; halvt år 3:25 och kvartal kronor 1:50.

KOMMISSIONÄRER
antages på alla platser! Skriv genast till Brands exp. Stockholm 4.
Prenumeration kan verkställas å rikets alla postanstalter.

Fria Spalten.

F. D. P. OCH BLOCKADANNONSERNA.

Hur skötes den fackliga avdelningen?

Då en arbetsplats förklaras i blockad av en eller annan orsak, är det ju praxis att blockadannons införes i arbetarpressen för att arbetarna ute i landet skola få kännedom om förhållandet. Men att en tidning som F. D. P. kan förvränga och införa en sådan annons efter gottfinnande står helt enkelt utom det tillåtnas gränser. Här ett exempel. I januari månad d. å. blev banbygget Forsmo—Hoting blockerat för ny arbetskraft. Meddelandet sändes även till F. D. P. som dock tog sig friheten att fullständigt blockera a l l t arbete på banan. Vederbörande sände då en skrivelse till tidningen för att få felet sättat. Rättelsen uteblev, det värda organet fortsatte som det börjat, att blockera banbygget. Efter en tid , då förhållandet på arbetsplatsen ändrats, upphävdes blockaden. Detta meddelande sändes även till samtliga tidningar, men F. D. P. har visst haft privata intressen att bevaka med denna blockad, ty annonsen infördes fortfarande, ibland i den fackliga spalten, ibland på annonssidan. Efter ytterligare några påstötningar insmög sig dock till slut ett meddelande att blockaden var hävd. Man drog en lättnadens suck, att nu var väl denna annonshistoria ur världen, men tisdagen den 6 april föll det tidningen in att åter blockera banan. Nu är vårt tålamod slut; därför detta som ett observandum till arbetarna landet runt. Läs Syndikalisten, ty där införes blockadmeddelanden o. dyl. utan censur eller tillägg. Övriga tidningar tyckes ej hålla arbetarnas fackliga och ekonomiska livsintressen högt, till trots för att de räknas och utgiva sig för att vara arbetartidningar.

E. A—n.

Meddelande angående Ludvikaresolutionen.

Angående uppropet från Ludvika förenade organisationer, angående omläggning av våra organisationer, till en mera kampduglig organisation, får verkst. utskottet meddela, att det inkommit ett tjugotal svar, och dessa har varit varmt intresserade för saken, men som vi anser frågan alltför litet behandlad av mängden bland Sverges arbetare, ha vi nu i dagarna utsänt det som cirkulär, till en eller flera organisationer på varje plats med begäran om att dela ut av desamma till närliggande organisationer. Mindre avdelningar i landet kanske ej ändå nåtts, men vi hoppas att frågan nu blir mera vittomfattande behandlad och resultatet bättre. Vi återkommer då det visat sig hur detta försök lyckats. Vi kommer i alla händelser att i pressen meddela resultatet.

Kamrater, som redan tagit ställning till detta spörsmål: sprid det vidare, ty förr eller senare tvingas vi att skapa oss en enhetlig kamporganisation, om vi ej skall duka under i kampen mot förtryck och fattigdom.

Fram för enighet, bort med allt föråldrat och skråmässigt inom våra led.

Ludvika organisationers V. U. Ludvika.

Se hit!

De, som reflektera på att söka arbete vid Intrångets Gruvfält, torde i och för upplysningar ang. arbetsförhållandena hänvända sig till registerföraren på platsen.

Karl Ivström, Intrånget, **Dala-Finnhyttan.**

Arbetssökande.

Från Norra Inlandsbanan, Södra distriktet.

Lag och förmän som ämnar sig hit torde först innan arbete tages, sätta sig i förbindelse med registerkommittéerna. De som uraktlåta detta betraktas som osolidariska, och behandlas därefter.

Grimstorps Torvfabrik.

De, som söka arbete vid Ebbarp—Grimstorps torvfabrik uppmanas att först sätta sig i förbindelse med registerföraren Gustav Olsson, Ebbarp, Svenljunga, för att erhålla upplysningar om priser och dylikt.

De som uraktlåta detta betraktas som osolidariska.

FLOTTARE!

Vid möte med Idre L. S. den 5 april beslutades varna arbetssökande för att här söka flottningsarbete innevarande vår, enär tillräcklig arbetskraft redan finnes.

Samtidigt uppmanar mötet alla rättänkande arbetare att kraftigt verka för ackordssystemets avskaffande, i synnerhet vad det rör flottningsarbete, varför vi våga hoppas att alla om sin heder måna arbetare ställer sig solidariska med vårt fattade beslut.

Idre L. S.

ALLA TRÄARBETARE!

både lag och enskilda, som tänker söka arbete vid Nödinge, måste ovillkorligen sätta sig i förbindelse med registerkommittén, adr. Träarbetarnas Registerkommitté, Nödinge. De som uraktlåta detta betraktas som osolidariska.

Registerkommittén.

Från arbetsfältet.

INDUSTRIELL KONFERENS I LUDVIKA.

Konferens med inom gruvindustrien arbetande L. S., hölls i Ludvika lördagen och söndagen den 3—4 april.

Konferensen öppnades med ett kortare tal av Industriella kommitténs ordf., varefter konferensens funktionärer valdes.

Den föredragna verksamhetsberättelsen utvisade, att det för närvarande finnes ett 50-tal L. S. arbetande inom gruvindustrien med ett medlemsantal av något över 2,000. Såväl verksamhets- som revisionsberättelsen godkändes, och ansvarsfrihet beviljades. Kassören tillerkändes en gratifikation av 75 kr.

Angående I. K:s ersättning vid representation, beslöt konferensen att I. K. själv bestämmer skäligt arvode. I. K. förlades ånyo till Grängesberg.

Registerfrågan var konferensens viktigaste fråga, och tog flera timmar i anspråk. Registret är redan infört vid en del gruvfält, och beslöt konferensen att nu införa det överallt, samt att det då kombineras med arbetsförmedling.

Beträffande materialet för registret och lönestatistiken så förelåg flera förslag, och kommer av dessa en del att utsändas till L. S. för antagande.

Industriförbundsprincipen upptogs även till behandling och fick efter en kortare debatt diskussionen utgöra svar på frågan.

Avtalsfrågan förelåg även och drog en lång stunds debatt. Frågan hade uppkommit därigenom, att på en särskild plats, arbetsgivaren vägrat ingå i underhandling om prislista, såvida ej avtal upprättas. Konferensen beslöt emellertid, att några som helst bindande avtal ej bör ingås.

Ställningen inom gruvindustrien klarlades därigenom att ombuden från de olika platserna rapporterade om läget. En del såg ljust på saken, under det andra återigen tedde sig mörkare.

Understödsförmedlingen blev föremål för diskussion, och även klander från en del talare. Konferensen beslöt, efter en ingående debatt, att uttala sig för, "att understödsförmedlingen omlägges så att den motsvarar tidens krav och fordringar."

Nästa konferens sammankallar I. K. när det anses nödvändigt.

Vidare beslöt konferensen att ge I. K. i uppdrag att nedsända en person till hjälp åt den nybildade L. S. i Persberg.

Dessutom förelågo en del frågor, vilka ej kunna refereras.

Vid konferensen voro 17 L. S. representerade med 27 ombud, däribland ombud från Malmberget och Kiruna. Resefördelningen gick på kr. 20:78.

Konferensen som var en av det angenämaste slaget, avslöts med kortare tal av tjänstgörande ordf. samt I. K. ordf.

Med hälsning.

Jonke.

Kamratmöte

avhåller 4:de kretsen av Värmlands distrikt av S. A. C. i Långbanshyttan söndagen den 24 april 1920 och inbjudas alla till kretsen hörande L. S. att så mangrannt som möjligt låta sig representera.

OBS.! Föredrag.

För Långbanshyttans L. S.

Karl Wik, korr.

Kamratmöte

— avhålles —

söndagen den 9 maj kl. 10,30 fm i FOLKETS HUS, SÄTER,

då alla L. S. inom Dalarnas Distrikt böra sända representanter.

Som Säters L. S. är ny och till stor del består av kvinnliga medlemmar bör kamratmötet bli så mycket skolande som möjligt.

Alltså: Friska viljor till Säter den 9 maj. Meddela i god tid huru många representanter de olika L. S. tänker att sända, så att logi hinner att anskaffas.

Svar till Thore Lindblom, Österlånggatan 75, **Säter.**

Kamratmöte

Hallstahammars L. S. inbjuder samtliga L. S. medlemmar inom Västmanlands distrikt till Kamratmöte i Hallstahammar söndagen den 9 maj med början kl. 11 fm. De L. S. som önska någon särskild fråga diskuterad torde meddela detta till David Berggren, Näs, **Hallstahammar.**

Hallstahammars L. S.

KAMRATMÖTE I MÖLNDAL.

Göteborgs med omnejd D. K. av S. A. C. hade sammankallat till kamratmöte i Mölndal sönd. den 28/3 1920. Mötet, som var besökt av ett hundratal medlemmar öppnades av kamrat Gust. Bergman, som hälsade de närvarande samt föredrog den föreslagna dagordningen, vilken godkändes. Sedan funktionärer för mötet samt ref. tillsatts inledde Axel Jansson en diskussionsfråga: "Funktionarismen inom S. A. C." Frågan föranledde en lång och livlig debatt, vari meningarna voro delade om huruvida funktionärerna skötte sina sysslor eller ej. De flesta medlemmarna voro dock eniga om att funktionärstaben var för stor.

Nästa fråga på dagordningen var "Industriell demokrati", inledare Artur Norén. Även denna fråga diskuterades livligt, varvid man kom in på arbetarrådstanken, vilken dock betecknades som en halvmesyr och mindre lämplig i klasskampen.

På båda dessa frågor fick den förda diskussionen utgöra svaret. Sedan man därefter behandlat en del mindre inre frågor, övergicks till den lättare delen av programmet, med föreläsning av Hjelm över Chicagomartyrerna, vilken avhördes med intresse, samt belönades med applåder i massa. Därefter avtroppade så småningom de äldre kamraterna och ungdomen vidtog med sång, musik, kaffedrickning samt allra sist en svängom efter en väl använd eftermiddag.

Olle P., ref.

FRÅN LÄRBRO.

Det arbetslöshets- och nödtillstånd som i vinter rått, har man från kapitalistiskt håll på olika vis försökt utnyttja, för att suga rästen av musten ur ett förut utsuget proletariat.

Så har skogssällskapet (ett mycket otreviligt sällskap) samlat en massa arbetslösa från olika platser på fastlandet för ett banbygge Tingstäde-Lärbro på Gottland. Detta arbete är förmedlat genom arbetsförmedlingarna och kallas nödhjälpsarbete. Dagsförtjänsten uppgavs till 9 kr. plus mat och logi och så reste man under dessa förutsättningar. Men man blev besviken på löftena.

Första avlöningen (avlöningen utfaller 2 gånger i månaden) betalades med 3 kr. pr dag samt mat, den andra efter 5 kr., alltså långt från 9, som lovades. Men arbetarna läto sig icke luras, vilket troligen var arbetsledningens mening, utan följde, som naturligt är, parollen: dålig betalning — sakta arbete = obstruktion. Nu har man kommit underfund med arbetarnas kampmedel och satt arbetet på ackord, men samtidigt sagt till att dagsförtjänsten ej får överstiga 10 kr. Mycket konstigt ackord och taktik. Vad menar sällskapets ledning med detta? Även har vi här i Lärbro blivit hotade med sparken om vi komma försent eller gå för tidigt från arbetsplatsen. Alltså skall man, när man intjänat dessa 10 kr. (om detta lyckas) stå sysslolös kvar i skogen tills tiden är inne att gå hem. Detta kan man kalla huvudlös taktik.

Så var det maten som sällskapet består. Den är ofta absolut oduglig till människoföda, osmaklig och ofta skämd. Så hände en dag att förvaltaren vid Tingstäde nog fräckt behagade sända hit ett parti ruttet kött, det luktade och liknade as. Hur är det beställt med nämnda herres svn- och luktorgan, eller menade han att vi skulle förtära denna svinföda; i så fall vet hut och ät själv, för även arbetaren börjar förstå sitt människovärde.

J. B.

MESSALINA-GUMMI Provsändning 5, 10, 15 kr. Prislista 20 öre
CARL G. SCHRÖDER,
Möllevångsgatan 53 b, MALMÖ 5, Rt. 1938

KLUBBHALSDUKAR,

långa, av svart siden, med och utan band. 3 kr. st. säljas direkt från tillverkaren, mot postförskott.

"Klubbhalsduk", Postfack Stockholm 6.

Meddelande från Svartådalens L. S.

Medlemmar i Svartådalens L. S. som uraktlåtit att uppklara sina mellanhavanden torde före den 15 maj för undvikande av obehag sätta sig i förbindelse med nämnda L. S. kassör. Samtidigt uppmanas medlemmarna att mera noggrannt besöka mötena samt visa litet mer intresse för vår gemensamma sak.

Styrelsen.

Från Brohults L. S.

För osolidaritet har nedanstående L. S. uteslutit följande medl.:

45733 A. Jonasson, 49832 P. A. Hultén, 52429 K. A. Hultén, 52439 E. Persson, 67310 N. G. Persson, 45732 P. M. Samuelsson, 45745 J. Håkansson, 45748 K. A. G. Johansson, 45749 P. E. Johansson, 45763 O. M. Håkansson, 45723 J. G. Johansson.

Brohults L. S.

Från Skövde L. S.

Följande medlemmar äro strukna ur Skövde L. S. på grund av bristande betalning.

N:r 28828 Karl Johan Gustafsson, 45073 Martin Svensson, 58102 Paul Karlsson, 71660 Johan Alfred Fransson, 71659 August Alm, 71658 August Fredholm, 71657 Gerhard Andersson, 71655 Arvid Jansson, 68599 KarlErik Johansson, 45046 Rikard V. Melin.

Skövde L. S. har å ordinarie möte beslutat att stryka dessa medlemmar.

Enligt uppdrag:

Georg Karlsson.

Från Ekedalens L. S.

Karl A. Sterner som våren 1919 arbetade i Ödegårdens kalkbrott torde sätta sig i förbindelse med Nils Dalström, Koop. affären, Ekedalen.

Ekedalens L. S.

MEDDELANDE.

Medlemmar i Högbroforsens L. S. som uraktlåtit att uppklara sina mellanhavanden, torde före den 1 maj, för undvikande av obehag, sätta sig i förbindelse med nämnda L. S. kassör.

Återtagen prickning.

Medl. N:o 58950 Gustav Persson från Loos har klarat sitt mellanhavande med härvarande L. S. varför prickningen återtages.

Loos L. S.

AVBÖN.

Sedan Axel Albert Eriksson begärt avbön och erkänt sin osolidariska handling under blockaden mot Bergverks A.-B. Vulcanus har Blötbergets L. S. beviljat avbön för nämnda person samt intagit honom i L. S. och betraktar honom hädanefter som en god kamrat.

Blötbergets L. S.

AVBÖN.

Träarbetaren Karl Gustav Gustavsson som under striden mellan Norbergs gemensamma gruvförvaltning och L. S. uppträtt som blockad brytare har nu erkänt och ångrat sin dåliga handling och har å sektionsmöte den 10/4 anhållit om tillgift därför och begärt inträde i organisationen. Avbön beviljades och inträde erhölls, varför vi nu får behandla ovannämnda person som god kamrat.

För träarbetarsektion av Norbergs L. S.

Styrelsen.

AVBÖN.

Arbetarna Per Vilhelm Blomgren, Karl Johan Blomgren och Anders Emanuel Söderkvist, ala tre från Järvsö, Gevleborgs län, har insett det förkastliga i sin osolidariska handling under striden här i Lillhärdal och inför Lillhärdals L. S. bett om tillgift. Nämnda L. S har även beviljat dessa personer avbön sedan de lovat att hädanefter ställa sig organisationens beslut till efterrättelse.

Lillhärdals L. S.

TACK.

Ett tack kamrater för de penningar som jag vid min sjukdom bekommit genom kamrat K. Pettersson.

Kvicksund den 14/4 1920.

Karl Pettersson.

Ett hjärtligt tack till arbetskamrater vid Frihamnsanläggningen för den stora penninggåva av kr. 164:— som jag bekommit vid min hustrus frånfälle.

Stockholm den 13/4 1920.

Medl. n:r 56686 Knut Andersson.

Till Grängesbergs L. S. samt listinnehavare och alla dem som bidragit till den stora penningsumma av kr. 116:75, beder jag härmed få framföra mitt hjärtliga tack.

Grängesberg den 7/4 1920.

K. G. Björklund.

Ett hjärtligt tack till medl. i Skutskärs L. S. för den summa av 65:22 som jag genom W Ericsson fått mottaga vid mitt olycksfall.

K. E. Karlsson.

L·S·MÖTESANNONSER

VÄSTERÅS L. S.

adv. Folkets hus, Blåsbogatan 3, har möten i Folkets hus första och fjärde söndagen kl. 2,30 e. m., tredje fredagen kl. 8 em. Exp. i Folkets hus. Öppen varje helgfri dag kl. 6—7 em., lördagar 4—6 em. — Arbetare, anslut eder till den organisation, där ni själva äga bestämmanderätten! Rikstelefon 446.

Sandviken: 2:dra och 4:de söndagen kl. 3 em. i Folkets hus.

L. S. bibliotek hålles öppet för bokbyte en halv timma före ord. mötets början i samma lokal.

L. S. expedition (Esperantoföreningens lokal, Trädgårdsmästare Hanssons gård) är öppen 1:sta och 3:dje sönd. varje mån. kl. 10—12 fm. då även styrelsen sammanträder och anteckning av nya medlemmar försiggår. Kamrater! besök mötena, studera vår litteratur och öka odert vetande, samt på alla sätt agitera för syndikalismen.

L. S. mötestider införas under 1920 en gång i veckan och kostar för hel eller påbörjad rad 2 kr. 50 öre.

Mötestiderna angivas månatliga.

Ammsby: 3:dje söndagen kl. 1 em. Lokal: Föreningshuset.
Antjärn: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 11 fm. i Hussjö.
Avesta: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 3 em i Folkets hus. Adr. L. S. Box 23.
Sektion 1. 2:dra onsdagen kl. 5.30 em. i Folkets hus lilla sal.
Boden: 2:dra och 4:de söndagen kl. 6 em. i Folkets hus lilla sal. Kassören träffas å Exp. tisd., torsd. och lördagar kl. 6—7 em., samt söndagar kl. 3—5 em. Adress: L. S., Box 6, Boden.
Bomhus: 2:dra och 4:de söndagen kl. 3 em i Folkets hus, Bomhus.
Sektion 2: 1:sta onsdagen kl. 7 em.
Karlänge: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 10 fm i Folkets hus.
Bjärå: 1:sta och 3:dje tisdagen kl. 7 em i Folkets Hus A-sal. Adress R. E., Österlånggatan 44, i. p. g.
Sekt. 1 (Byggnadsarbetarne): 2:dra och 4:de onsdagen kl. 6,30 em i Folkets Hus D-sal.
Sekt. 2 (Textilarbetarne): 2:dra och 4:de torsdagen kl. 7 em i Folkets Hus D-sal.
Blötberget. 2:dra och 4:de söndagen i Folkets hus.
Brohult: 1:sta och 3:dje söndagen.
Fagersta: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 11 fm. i Folkets hus Lilla sal. **Uppbörd 1 timma före mötets början.**
Falun: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 8,30 em. **Uppbörd före mötet.**
Finspong: 4:de söndagen i Folkets parks lokal, kl. 3 em. **Kassör och korr. sekr.: E. O. Ljungdahl, Norra gatan 4.**
Folkesta: 2:dra torsdagen kl. 7,30 em samt 4:de söndagen kl. 11 fm. i Borgen, Hällby Brunn.
Forshuvud: 2:dra och 4:de söndagen kl. 10,30 fm i Folkets hus lilla sal.
Foramo: 2:dra och 4:de söndagen kl. 2 em. i barack n:r 17.
Förola: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 4 em. Kassörens adr. Gunnar Larsson, Förola gruva, Svärtagård.
Elvkarleby: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. Lokal: Trion.
Ekhagen: 1:sta söndagen kl. 2 em vid Söräng.
Ekslö: Sista fredagen kl. halv 8 em i Verdandilokalen.
Fakistuna: 2:dra och 4:de fredagen kl. 6 e. m. i Folkets hus sal 2. Uppbördsmöte mellan 6—7.
Glissjöberg: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 12 m.
Guldsmedshyttan: 1:sta och 3:dje söndagen kl. halv 11 fm. Varje medlem bör besöka mötena.
Grängesberg: 2:dra söndagen i Folkets hus kl. 11 fm och 4:de söndagen kl. 2 em. Expeditionen, Blåsa 28 a, öppen alla lördagar kl. 5—7 för uppbörd och redovisning.
Gävle: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. i Folkets hus, resp. A och B-sal.
Sektion 2, Byggn.-arb.: 3:dje sönd. i C-salen kl. 11 fm.
Sektion 3, Renh.-arb.: 1:sta sönd. å exp. kl. 3 em.
Sektion 4, Järn- o. metallarb.: 2:a tisd. i C-salen kl. 7 em.
Sektion 5, Brädgårdsarb.: 3:dje sönd. å exp. kl. 11 fm.
Exp.-tid: onsd. kl. 7—9 em., lörd. 5—7 em. Kassör och korr. sekr.: Gottfr. Göransson, 7 Tvärgat. 43.
Hagalund: 2:dra och 4:de torsdagen kl. 7,30 em. i Hagalunds Folkets hus. Kassör: E. L. Eklund, Ellenhill, **Råsunda.**
Hallsberg 1:sta och 3:dje söndagen kl. 2 em i Folkets hus. Registerförarens adress Allan Sandberg, Rösavi.
Hede: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm.
Hednoret. 1:sta och 3:dje söndagen kl. 2 em. Erik Johanssons gård.
Hellvi. 3:dje söndagen kl. 10 fm.
Horndal: 2:dra och 4:de söndagen Kassör Henning Pettersson, Udden.
Högbroforsen: 1:sta och 3:dje onsdagen kl. 6 em. Kassör o. korr. sekr. A. E. Englund, fack 11, Häggenås.
Huiteho: 2:dra och 4:de söndagen kl. 3 em. Lokal: Paviljongen i Baggbro.
Jäkköping: 2:dra och 4:de tisdagen kl. 7,30 em. i Folkets hus, sal 2. **Uppbördsmöte varje fredag kl. 7,30 em. å Café Mimer, Östra Storgat. 66.**
Jungfrusund: 1:sta o. 3:dje onsdagen.
Järpen: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. i Ordenshuset.
Härnösand: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. Lokal: Konkordia.
Kalmar: 2:dra söndagen kl. 10 fm och sista torsdagen kl. 7 em. i Folkets hus.
Karlshamn: 2:dra och 4:de tisdagen kl. 1/2 8 em.
Karlskoga: 2:dra och 4:de fredagen kl. 7 em. i Folkets hus Lilla sal.
Karlskrona: 2:dra och 4:de onsdagen kl. 7 em. Kassören träffas i Folkets hus varje onsdag och fredag kl. 6 em. Kassör John Alexy.
Karlstad: 2:dra söndagen kl. 11 fm.
Sektion 1: 4:dje sönd. kl. 11 fm.
2: 1:sta fred. kl. 8 em.
3: 3:dje fred. kl. 8 em.
4: 3:dje månd. kl. 8 em.
5: 1:sta tisdag. kl. 8 em
6: 4:de onsd. kl. 8 em.
I föreningslokalen Mariedal 8.
Katrineholm: 1:sta och 3:dje torsdagen kl. 8 em.
Sektion 2: 1:sta och 3:dje lördagen kl. 4 em. **Kassör och korr. sekr. John Ekman, Östra Djulögatan 7.**
Kvitaleby: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. Lokal: Folkets hus, Kvistle.
Kilafors: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 2 em. i Lilltjära Ordenshus.
Klippan: 2:dra och 4:de torsdagen kl. 7,30 em i Folkets hus B-sal.
Kvicksund: 1:sta söndagen kl. 4 em i lokalen Tumboborg.
Kolmården: 2:dra söndagen kl. 4 em och 4:de fredagen kl. 6,30 em i Godtemplarlokalen.
Korsnäs: 2:dra och 4:de söndagen kl 2 em. i Folkets hus.
Kumla: 2:dra och 4:de söndagen kl 2 em. i Röda kvarn.
Köping: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 3 em.
Landskrona: 3:dje tisdagen kl. 8 em i Folkets hus E-sal.
Lervik: 2:dra och 4:de söndagen i Folkets hus kl. 11 fm.
Lilla Edet: 1:sta och 3:dje söndagen **kl. 11 fm i Nya Ordenshuset.**
Linköping: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm i lokalen Drottninggat. 1
Linsäll: 1:sta och 3:dje lördagen kl. 6 em i Byggnadsföreningens lokal.
Loos: 2:dra söndagen kl. 3 em.
Ludvika: 2:dra och 4:de söndagen kl. 3 em. i Folkets hus C-sal L. S expedition i Folkets hus, hålles öppen för uppbörd lördager kl. 3—5 em För upplysningar av registerföraren tisd. o. torsd. kl. 5,30—6,30; lörd. 3—4 em.
Malmberget: 3:dje söndagen kl. 1 em i Folkets Hus stora sal.
Malmö: 1:sta tisdagen och 3:dje **måndagen kl. 8 em i Folkets Hus** sal 5.
Sekt. 1 (Hamnarbetarne): 1:sta o. 3:dje fredagen kl. 8 em i Folkets Hus, sal 5.
Mockfjärd: 1:sta och 3:dje söndagen.
Motala: 1:sta och 3:dje söndagen kl 10 fm. i Folkets hus. Kassör, Gustav Eriksson, adr.: Postfack 9, Motala-Verkstad.
Mälilla: 2:rda söndagen. Lokal, Hedlunds Mälilla st. kassör Karl Fagerström, Mälilla by.
Mölndal: 2:dra och 4:de tisdagen i f. d. Folkets hus kl. 7 em. L. S. exp. Roten M. 18 hålles öppen måndagar och fredagar 5,30—7,30 em. lördagar 4—6 em.
Norberg: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 2 em. i Biograflokalen, Norberg. Uppbörd mellan kl. 1—2 em.
Norsholm: 3:dje söndagen kl. 11 fm. i Norsholm.
Norrköping: 2:dra och 4:de måndagen kl. 6,30 em. i Folkets hus B:sal Diskussionsmöte 3:dje måndagen Samma lokal och tid.
Nynäshamn: 2:dra och 4:de tisdagen kl. 7 em. i Folkets hus B-sal Korresp. och kassör Ernst Ek.
Nyköping: 1:sta fredagen, 3:dje torsdagen kl. 7,30 em. o. 4:de söndagen kl. 11 fm. i Folkets Hus.
Nässjö: 2:dra och 4:de söndagen kl 10 fm i Folkets hus. Kamrater, besök mötena mangrant och var med att fatta beslut.
Näsåker: 2:dra och 4:de söndagen kl. 1 em å Lundins lokal.
Oskarshamn: 2:dra och 4:de torsdagen kl. halv 6 em i Sveasalen.
Oxelösund: 1:sta och 3:dje fredagen kl. 8 em. Adr. Postfack 37.
Resele: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. i Erik Tängdens gård i Tängsta. Kassör: A. Lundberg, Tängsta, Resele, korr. sekr. S. F. Ståhl, Tängsta, **Resele.**
Riddarhyttan: 2:dra och 4:de söndagen **kl. 10,30 fm. i Folkets hus.**
Rosshyttan: 2:dra och 4:de söndagen kl. 2 em. i Lindners gård.
Rute: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm.
Ryllshyttan: 1:sta söndagen kl. 2 em i Folkets Hus.
Rössberga: 1:sta och 3:dje onsdagen kl. 8 em.
Sala: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm i Sveahuset. Besök mötena!
Skogstorp: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. i Folkets Borg.
Skövde: 2:dra och 4:de torsdagen kl. 8 em i Folkets hus.
Smedjebacken: 2:dra och sista söndagen kl. 4 em. i Folkets hus.
betarne): 3:dje tisdagen kl. 8 em
Stockholm. 1:sta söndagen kl. 11 fm. och 3:dje torsdagen kl. 7,30 em. i Norra Folkets hus C-sal.
Expeditionen i Norra Folkets hus III tr. hålles öppen måndagar, tisdagar, onsdagar och torsdagar kl. 10—12 och kl. 5—8 em., fredagar och lördagar kl. 12—8 em. 1:sta kl. 10—11 fm.
Kassör N. Fagerland, Sundbyberg.
All korrespondens sändes till L. S. Exp. Norra Folkets hus III. Stockholm. Allm. Telef. 157 46. Rikstel. 301 77.
Sekt. 6 (Byggnadsarbetarne): 2:dra söndagen kl. 11 fm i Norra Folkets Hus L-sal och 4:de söndagen kl. 11 fm i Södra Folkets hus I. All korrespondens sändes till L. S. exp., Norra Folkets Hus III.
Strässa: 2:dra och 4:de söndagen kl. 1,30 em i Goodtemplarlokalen, Kårberg.
Strängnäs: 2:dra söndagen kl. 10 fm. i Arbetareföreningens lilla sal.
Ställdalen: 2:dra och 4:de söndagen kl. 10,30 fm. Lokal: Folkets hus.
Sundbyberg: 1:sta och 3:dje måndagen kl. 7 em. i Sundbybergs Folkets hus A-sal. Korresp. sekr. Henning Larsson, Kratsboda 32, Mariehäll, Sundbyberg.
Kassör: E. Kvist, Hemmet 1, **Råsunda.**
Svenljunga: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 2 em.
Säter: 1:sta och 3:dje torsdagen kl. 7,30 em Logal: se affischerna.
Södertälje: Box 40. 1:sta och 3:dje söndagen kl. 10 fm i Blåbandslokalen Villagatan 14, i samma lokal är uppbördsmöte 1:sta och 3:dje lördagen mellan kl. 4—7 em. Nya medlemmar torde anmäla sina inträdesansökningar till kassören C. . Johansson, Scania Vabis b, 40.
Sörvik: 1:sta och 3:dje söndagen kl. 2,30 em. i Folkets hus, Sörvik.
Tingstäde: 2:dra och 4:de söndagen.
Torpshammar: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. i I. O. G. T:s lokal.
Tranås: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm i Folkets hus.
Trollhättan: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm. Lokal: Eken 5.
Trondhjem: 1:sta og 3:dje torsdagen i Folkets hus. Korr. sekr. G. Stav. Öjens postkontor. Kassör Sverre Amundsen, Biskop Sigurdsgatan 6.
Trångsviken: 1:sta och 3:dje söndagen.
Untra: 1:sta och 3:dje lördagen kl. 6 em. å Café Vivan. Kamrater, besök mötena punktligt.
Uppsala: 1:sta onsdagen kl. 7 em. Lokal Folkets Hus sal C. Kamrater besök våra möten, kom ihåg att vi skall skola oss för vår kamp. L. S. är vår skola.
Vedevåg: 1:sta fredagen och 3:dje söndagen kl. halv 5 em.
Vidön: 1:sta och 3:dje torsdagen kl. 7,30 em. Adr.: L. S., Box 20, **Skogshall.**
Vikbäcken: 2:dra och 4:de söndagen kl. 11 fm.
Vindeln: 1:sta söndagen och 3:dje fredagen efter första söndagen.
Virserum. 2:dra och 4:de lördagen kl. 4,30 em.
Värnamo: 1:sta och 3:dje måndagen kl. 7,30 em. i Folkets hus. Besök mötena.
Väsby: 2:dra och 4:de tisdagen kl. 7,30 em. i Folkets hus.
Växiö: 1:sta söndagen kl. 11 fm. och 3:dje söndagen kl. 3 em. å Café Wega.
Västervik: 3:dje tisdagen kl. 7 em. i Tjust lilla lokal.
Yxsjöberg: 2:dra och 4:de söndagen i Folkets hus i Hjärphöjden.
Älghult: 2:dra och 4:de söndagen i Hohult. Kassör Kristen Ståhl, Hohult, Björkdala.
Örebro: 2:dra och 4:de måndagen kl. 8 em i lokalen Klostergatan 20.
Sektion 2 (Byggnadsindustriarbetarna): 3:dje tisdagen kl. 8 em. i lokalen Storgatan 13.
Överhogdal. 2:dra och 4:de söndagen. Tid och lokal: se affischerna!

UNDERLIVSLIDANDE

och dylikt undgås bäst genom bruk av livmodersprutan Noliber, av gummi. Pris m. endast korta röret: 15 ,20 25 kr., med båda rören: 20, 25, 30 kr. Lämpligaste lösning är Noliberpulver 5 kr. pr ask. Livmoderspeglar 10 kr. Vid köp anatomisk bild och broschyr.

Pristlista mot 15 öre porto.

CARL G. SCHRÖDER.
Möllevångsgatan 53 b. MALMÖ 5.

Kvinnosjukdomar.

Underlivslidande och liknande undvikes bäst genom Haralds livmodersspruta. Pris 12, 16, 20 kr., med båda rören 16, 20, 24 kr. Haralds Skölj ningspulver 2 kr. pr ask. Livmoderspeglar 3, 5 och 10 kr. Begärprislistan 22 och till kat. 23, mot 12 öre porto i försegl. brev utan firmatryck.

Till landsorten mot postförskott eller förut insänd likvid.

— **Constantin Harald** —
Linnégatan 18. GÖTEBORG

GUMMI

kontrolerat, 6, 8 och 10 kr. pr duss. Sorterad provsändning 6 och 10 kr. Bokprislitan 22, ill. kat. 23 gratis. Ferm och diskret exp. pr omg. Bästa inköpskälla för återförsäljare.

CONSTANTIN HARALD,
Linnégatan 18 Göteborg 7.

Franska Fotos

Pikanta nyheter, med djärva motiv från Söderns hemliga salonger. OBS.! Äkta. Pris kr. 3, 8, 10, och 15 pr duss. Endast mot förskott. Sändes franco Återförsäljare god rabatt från

VARUMAGASINET SVEA, avd. 8.
Nyköping.

GUMMI

Marknadens finaste kvalité. Absolut äkta, kontrollerad vara. Pris kr. 8 å 9 pr duss. Fraktfritt endast mot förskottslikvid. Lägsta pris i parti och minut från

S. JOHANSSON, Box 56, avd. 8, Nyköping.

Nytt! Nytt! Foton.

Fin-fina, direkt importerade, 10 olika ställningar. Insänd 1 kr.

Distributionsaffären,
Södra Nygatan 24, Norrköping.

På förekommen anl. meddelas, att det är onödigt betala överpris för en Livmoderspruta, då Haralds förtenta Livmodersprutor till moderat pris, är av överlägsen Kvalite.

— **Constantin Harald** —
Linnégatan 18. GÖTEBORG

FRANSKA FOTO.

Aktstudier, en massa Nyheter från Paris samt Grekland, en provsändning på 1 duss. sändes då 1 kr. insändes.

Adr.: Kortstudie, Box 37, Norrköping.